

דף ל.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' תמורה פ"ב ה"ד

הַאֹמֵר הָרִי זֶה תְּמוּנַת עוֹלָה וְשְׁלָמִים ה' דְּבָרָיו קִיָּמִים
וְתִמְכֹּר וַיָּבִיא בַּחֲצֵי דְמֵיהָ תְּמוּנַת עוֹלָה וּבַחֲצֵי דְמֵיהָ
תְּמוּנַת שְׁלָמִים. אָמַר הָרִי זֶה תְּמוּנַת עוֹלָה וְתְּמוּנַת
שְׁלָמִים אִם נִתְּכַנֵּן לְכֹן מִתְּחִלָּה דְּבָרָיו קִיָּמִים וְאִם לֹא
נִתְּכַנֵּן בְּתִחְלָה אֶלָּא לְתְּמוּנַת עוֹלָה וְחִזֵּר וְאָמַר תְּמוּנַת
שְׁלָמִים אַף עַל פִּי שְׁחִזֵּר בְּתוֹךְ כְּדֵי דְבוּר אֵין תּוֹפְשִׁין
אֶלָּא לְשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְהָרִי הִיא תְּמוּנַת עוֹלָה בְּלִבָּד:

ה. כסף משנה: האומר הרי זו תמורת עולה ושלמים דבריו קיימים וכו' עד סוף הפרק. משנה
וגמ' שם (דף כ"ה) וכו'":